

מ"ת 10324/10/23 - מדינת ישראל נגד ראם רחמים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 10324-10-23 מדינת ישראל נ' רחמים(עציר)

07 נובמבר 2023

לפני כבוד השופט עודד מאור

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

המבקשת

ראם רחמים
ע"י ב"כ עו"ד מ' נעאמנה

נגד
המשיב

החלטה

לפניי בקשה לפי הוראת סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 10324-10-23.

כתב האישום מייחס למשיב עבירה של נשיאת נשק, לפי הוראת סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ועבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, לפי סעיף 340א(ב) לחוק העונשין.

העובדות הנטענות בכתב האישום הן כדלקמן:

ביום 12.9.2023 עובר לשעה 21:31, בהיותו בביתו שבאזור יהודה, נשא הנאשם על גופו נשק שסוגו אינו ידוע למאשימה, טעון בכדורי 9 מ"מ, יצא מבניין מגוריו וירה באמצעותו חמישה כדורים אל עבר האוויר. במעשיו אלה נשא נשק ללא רשות וביצע ירי מנשק חם באזור מגורים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען, כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולקיומה של חזקת מסוכנות לפי הוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק מעצרים.

טענות המבקשת

לקעמדת המבקשת, התשתית הראייתית לבקשת המעצר מורכבת מאלה:

א. תיעוד מצלמות אבטחה בהן נראה אדם יוצא ממעלית הבניין לבוש בקפוצ'ון שחור עם סמל לבן גדול ובולט בחלקו האחורי, מכנסי ג'ינס ונעליים שחורות עם פס זהר. אותו אדם נצפה יוצא לכיוון הלובי ומשם אל עבר שביל היציאה של הבניין, אז מוציא אקדח ויורה אל עבר האוויר. מיד לאחר מכן, רץ האדם היורה חזרה לתוך

לובי הבניין ועולה במעלית עד לקומה 7 - קומת דירתו של המשיב. לעניין זה יוער כי לשיטת המבקשת האדם בסרטון האמור הוא המשיב עצמו. דיווחים שהתקבלו במוקד 100 ביום האירוע בהם דיווחו שכנים על אודות רעשי ירי באזור המגורים.

- ב. מזכרי שוטרים - המזהים את המשיב כדמות המצולמת במצלמות האבטחה כשהוא אוחז באקדח.
- ג. דוחות שוטרים שהגיעו לזירת האירוע - אשר איתרו סמוך לשביל הכניסה לבניין 5 תרמילי אקדח.
- ד. פריטי לבוש שנמצאו בדירה בה מתגורר המשיב - הזהים לאלו בהם מצולם במצלמות האבטחה.
- ה. חוו"ד קצין משטרה לעניין התרמילים - וזאת לעניין תרמילי האקדח שנמצאו סמוך לבניין.

ו. המשיב הכחיש את המיוחס לו בחקירה בטענה כי הוא חף מפשע ולמעשה לא שיתף פעולה בחקירה.

טענות המשיב

מנגד, המשיב, באמצעות בא-כוחו, טען כי לא קיימות בתיק ראיות לכאורה ברמה הנדרשת בהליך המעצר. לחלופין, נטען שהתשתית הראייתית הקיימת חלשה, שטחית וראשונית ולשיטתו "כה אפסית" שאין בה כדי להצדיק ולבסס מעצר עד תום ההליכים.

כמו כן, נטען כי המשטרה ניהלה חקירה רשלנית ורוויה בחסרים, מחדלים, בקיעים, תהיות וסימני שאלה רבים שהיה בהם כדי לגרום לנזק ראייתי:

- א. תחילה נטען, שהעבירה בוצעה ביום 12.9.2023, רק ביום 26.9.2023 התבקש צו מעצר (ראו להלן) וביום 27.9.2023 נעצר המשיב תוך שאין כל הסבר לשיהוי בביצוע המעצר.
- ב. כמו כן נטען, שהמבקשת הגישה בקשה למעצר במעמד צד אחד ביום 26.9.2023, בית המשפט השלום דחה את הבקשה להוצאת צו מעצר וזאת בהעדר בסיס ראייתי מספיק להוצאת צו מעצר. אולם ביום 27.9.23 החליטה המשטרה לעצור את המשיב. ב"כ המשיב טען כי בפועלה כאמור, המשטרה עקפה את החלטת בית המשפט השלום ומדובר על כן בהתנהלות לא ראויה וכי יש לתת לעניין זה משקל בבחינת התשתית הראייתית באופן שמשליך על עוצמת הראיות.
- ג. בנוסף נטען, שאין עד ראייה שממקם את המשיב בזירה במועד הרלוונטי. אין כל עד ראייה הקושר "ו/או" המפליל את המשיב "ו/או" אשר ראה וזיהה את המשיב כמי שנכח בזירה "ו/או" ביצע את הירי ו/או העבירה נשוא כתב האישום.
- ד. עוד נטען, שאין בחומר הראיות כל מחקר תקשורת "ו/או" כל איכון שממקם את המשיב בזירה במועד הרלוונטי. בהקשר זה נטען, שהמשטרה חקרה רק את השכנה אשר מסרה בחקירתה כי שמעה קולות של ירי בשעה 21:20 לערך, אבל לא ראתה את הירי ו/או הירי ולא יודעת להצביע על מיקום הירי.

- ה. לטענת ב"כ המשיב, המשטרה לא תפסה את הנשק, גם לאחר שערכה חיפוש ביום 27.9.2023 בדירת מגוריו של המשיב ובני משפחתו. לשיטתו, אי תפיסת הנשק מציבה עוד מכשול בפני המבקשת להוכחת סיכוי סביר להרשעת המשיב.
- ו. המשיב שב והכחיש לכל אורך חקירתו את המיוחס לו. לטענתו, הוא ומשפחתו סובלים מזה תקופה ארוכה מהתנכלות מצד משטרת ישראל/היחידה החוקרת.
- ז. המשיב התלונן בחקירה במשטרה רבות, וכמעט בכל הזדמנות, כי נעשה שימוש באלימות נגדו שלא כדין ובאופן לא מוצדק על ידי השוטרים וכי הם גרמו נזק לרכוש.
- ח. בנוסף הלין המשיב בחקירתו במשטרה, כי ביקש מהשוטרים להפעיל מצלמות גוף, אולם השוטרים לא עשו זאת, כך שלטענתו מעצרו לא הוסרט.
- ט. המשיב מציין כי החוקרים הטיחו בפניו תמונה של שתי דמויות רעולות ואף בסרטוני מצלמות האבטחה יש התייחסות לשתי הדמויות. לטענת ב"כ המשיב, המשטרה לא התעמקה בכך וחבל שלא נעשה דבר וחצי דבר בעניין זה.
- י. ב"כ המשיב טען כי הזיהוי שנעשה על ידי השוטרים פגום, כאשר למזכרים שכתבו לא צורפו התמונות בהן הם צפו.
- יא. לטענת המשיב, קיים מידע מוקדם והיכרות מוקדמת של השוטרים עימו, דבר שלשיטתו פוגם בראיות.
- יב. עוד נטען, כי הבגדים והנעליים שנתפסו בדירה שבה מתגורר המשיב לא בהכרח נתפסו בחדר השינה שלו, לא ברור באיזה חדר נתפסו וכי קיים דימיון בינו לבין אחיו. לשיטת המשיב, המשטרה לא נעזרה במומחה לצורך בדיקת התאמה והשוואה בכל הקשור בנוגע למידת הבגדים והנעליים. בנוסף נטען, שהמשטרה לא בדקה טביעות אצבע וכי לא ניתן לשייך את הבגדים שנתפסו אליו בהעדר כל סממן מזהה.
- יג. לבסוף נטען, שמשפחתו של המשיב לא נחקרה, כאשר אחיו זומן לחקירה אך עדיין לא נחקר וכי מדובר במחדל חמור ביותר.

דין והכרעה

בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר, תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

עניינה של החלטה זו הוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובבחינת קיומו של סיכוי סביר להרשעה על בסיס הערכת הראיות והמכלול הראייתי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר. בהקשר זה מצאתי להפנות לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (נבו 31.12.2019):

"בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בשלב בו מתבקש מעצר נאשם עד לתום ההליכים נגדו, יבדוק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי ... בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר ... אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה...

בצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר..."

כתב האישום מייחס למשיב, כאמור, עבירה של נשיאת נשק ועבירה של ירי מנשק חם באיזור מגורים.

במהלך הדיון בבית המשפט צפיתי בסרטון שמתעדות מצלמות האבטחה, בהן נראה אדם היוצא ממעליות הבניין אל עבר הלובי, בהמשך יוצא אל מחוץ לבניין, מוציא אקדח, יורה באוויר 5 יריות ומיד חוזר בריצה אל הלובי ועולה במעלית.

בתיק קיימים מזכרי זיהוי של המשיב על ידי מספר שוטרים: פקד רפאל פנדוס המציין שבהמשך לסרטון ולתמונות התקריב שהופצו לזיהוי החשוד בירי ".... אני מזהה כי החשוד בתמונה הוא ראם רחמים. אני מזהה אותו לפני מבנה הגוף ותווי הפנים בדגש לאף הבולט שלו ולבליטה שיש לו באמצע האף, אני מזהה אותו מעבודתי כקצין חקירות הממונה על החקירות בתחנה";

כך גם רפ"ק אורי בן חמו מציין שהוא מזהה את המשיב בהתאם לתמונה שמספרה נקוב במזכר וכן מציין שמזהה את המשיב על סמך תווי פניו "בדגש על מבנה האף שלו אשר הינו נשרי, ועצמות הלחיים על בסיס מבנה גופו הרזה"; מזכרי זיהוי דומים הנמצאים בתיק הם של השוטרים יוסף מולו, אסף באבו, עיזי שובאש, יוסף יחזקאל, ואופיר יחזקאל.

יצוין, שזיהוי המשיב בחלק מהמקרים הוא גם על יסוד תווי פנים יחודיים ומבנה גופו של המשיב ועל בסיס היכרות מוקדמת. עוד יצוין, שגם אני צפיתי בסרטון ונדמה לי שלא אוכל לומר שנפלה שגגה תחת ידי השוטרים המזהים. שכן, המשיב זוהה על פי מבנה גופו, מבנה פניו, כאשר השוטרים מזהים אותו מעבודתם.

יוער, שפסק הדין אליו מפנה ב"כ המשיב, ע"פ 3055/18, המתייחס לזיהוי שוטרים - טוב ויפה לדיון במסגרת ההליך

העיקרי, בכל הנוגע לשאלות הקשורות לעדותו של עד והמשקל שיינתן לה.

התשתית הראייתית הנדרשת אינה מתבססת אך ורק על הסרטון ותזכירי השוטרים, אלא גם על הקפוצ'ון שנמצא בחיפוש בדירה בה מתגורר המשיב וכן פרטי לבוש נוספים שנתפסו - קפוצ'ון שזהה לזה שלבש אותו אדם שנצפה יורד מהבניין, יורה את היריות, חוזר חזרה אליו ועולה במעלית. יכול להיות שהנעליים שנתפסו בביתו של המשיב אינן מספיק ייחודיות, אולם הקפוצ'ון הוא ייחודי וברור, והצטברות כל אלה גם יחד יש בהם כדי ללמד על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית מספקת המזהה את המשיב כמי שביצע את הירי והקושרת אותו לעבירות המיוחסות לו.

ביחס לחקירת האח, רום רחמים: טוען המשיב שחקירת אחיו מתבקשת לצורך בדיקות התאמה, השוואה וברור בכל הנוגע לביגוד וההנעלה, הזיהוי וכו'; לעניין זה יש לציין, שמהראיות שבתיק עולה שביום 21.7.23 התקבל האח בבית החולים בתל השומר, לאחר תאונת דרכים. האח התאשפז לצורכי טיפול וניתוח, הוא עבר ניתוח בהרדמה כללית לשחזור וקיבוע שבר, כשבהוראות בית החולים בעת שחרורו צויין שמותרת דריכה חלקית בעזרת קביים. מעיון התמונות שבתיק נראה האח מתנהל בלובי הבניין עם קביים. מדובר בתמונות שצולמו ביום 12.9.23 בשעה 19:25:33 ו- 19:51:59. דהיינו - כשעה וחצי לפני אירוע הירי.

כאמור, בסרטון המתעד את הירי, נצפה אדם היוצא מהמעלית ולובי הבניין ללא הגבלה, ולאחר הירי נראה אותו אדם רץ במהירות חזרה לבניין. בהינתן כך, אין בטענות המשיב לדמיון בינו לבין אחיו בכדי לכרסם בתשתית הראייתית המזהה אותו כמי שביצע את הירי.

לגבי טענת המשיב ביחס למחדלי החקירה, הפגמים בה ושאלת המשקל שיינתן לזיהוי - אלה עניינים להליך העיקרי. בשלב בחינת התשתית הראייתית לצרכי הליכי מעצר, נדרש בית המשפט ל"יש" הראייתית להבדיל מה"אין" הראייתית ובוחן הוא האם יש בראיות הקיימות כדי להקים פוזנציאל סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו. התשובה לכך, כעסקינן במשיב שלפניי היא חיובית.

אמנם, אין זה תפקידו של בית המשפט בשלב זה להעריך את מהימנותן של הראיות ולקבוע האם על בסיסן ניתן להרשיע את הנאשם (ראו: בש"פ 1618/07 **זגורי נ' מדינת ישראל** (נבו 6.3.2007)). אולם, כדי לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, המצדיקה מעצרו של נאשם, נדרשת הערכה מסוימת של חומר הראיות ואני סבור שמשקלן המצטבר של הראיות שלפניי מוביל למסקנה לכאורית כי המשיב הוא זה שביצע את העבירות המיוחסות לו וכי קיים סיכוי סביר להרשעתו.

לסיכום

בנסיבות אלה, קיימות ראיות לכאורה במידה ובעוצמה מספקת המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכי לא שוכנעתי בדבר חולשה ראייתית לאור טענות ב"כ המשיב. 4678313

5129371

54678313

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ד, 07 נובמבר 2023, במעמד הנוכחים.